

Aleg. 493

Sprawozdanie

Komisji szkolnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi czynnych, byłych i emerytowanych nauczycieli i nauczycielek, jakoteż wdów i sierot po nauczycielach o policzenie w drodze łaski lat służby do emerytury, o przyznanie względnie podwyższenie emerytury, pensyi wdowiej, daru z łaski itp.

Wysoki Sejmie!

Ogólnemi uchwałami z dnia 3. listopada 1903 i 12. listopada 1904 przekazał Wysoki Sejm i polecił Wydziałowi krajowemu, by cały szereg petycyi ze sfer nauczycielskich o dodatkowe policzenie w drodze łaski lat służby do emerytury, o przyznanie, względnie podwyższenie emerytury lub pensyi wdowiej, daru z łaski itp., badał w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i przedłożył Wysokiemu Sejmowi w tym przedmiocie sprawozdanie wraz ze swymi wnioskami. Wskutek tych uchwał Wysokiego Sejmu przedkłada Wydział krajowy obecnie niniejsze sprawozdanie o tych petycyach, co do których w chwili wygotowania tegoż otrzymał od c. k. Rady szkolnej krajowej opinię.

Wydział krajowy wychodzi z tego zasadniczego słusznego stanowiska, że chociaż uzasadnieniem przeważnej części tych petycyi są oślakane stosunki materialne, to jednakże byłoby niewłaściwą rzeczą, gdyby stosowanie przepisów obowiązującej ustawy stało się wyjątkiem, a akty łaski Wysokiego Sejmu regułą.

Wydział krajowy popiera przeto wobec Wysokiego Sejmu tylko te petycyje i czyni co do tych dodatnie wnioski, których treść sama i opinia o nich c. k. Rady szkolnej krajowej niezbitnie stwierdzają, że ścisłe stosowanie do petentów litery obowiązującej ustawy, stawiałoby proszących w niezwykle trudnem i godności stanu nauczycielskiego ubliżającym położeniu materialnem, a nadto gorliwa, sumienna i skuteczna służba petenta, względnie zmarłego męża lub ojca za uwzględnieniem petycyi przemawiają.

Komisya szkolna, dzielając w zupełności to zasadnicze stanowisko Wydziału krajowego, zgadza się w przeważnej liczbie przypadków z wnioskami Wydziału krajowego. Co do niektórych petycyj czyni jednakże odmienne wnioski, bo zdaniem jej nie pozostał Wydział krajowy odnośnie do nich wierny wypowiedzianym powyżej zasadom.

Zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego wnosi Komisya szkolna:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Józefowi Wysoczańskiemu, kierownikowi szkoły ludowej w Wareżu, przyjmuje Sejm w drodze łaski lata służby nauczycielskiej od r. 1881 do r. 1892 i te 11 lat wlicza do emerytury na wypadek spensjonowania petenta;

2. Ludwice Zawadzkiej nauczycielce w Olchowczyku, przyjmuje Sejm w drodze łaski lata służby nauczycielskiej od 15. maja 1892 do 30. września 1898 i wlicza te lata do emerytury na wypadek spensyowania petentki;

3. Zofii Kaszelewskiej, nauczycielce w Zakopanem, przyjmuje Sejm w drodze łaski lata służby nauczycielskiej od 10. września 1878 do 31. sierpnia 1880 i wlicza te lata do emerytury na wypadek spensyonowania petentki;

4. Waleryi Turusiewiczówny, emerytowanej nauczycielce, przyjmuje Sejm w drodze łaski lata służby nauczycielskiej od 7. października 1876 do 31. maja 1882 i odpowiednio podwyższa emeryturę począwszy od 1. stycznia 1906;

5. Ludwikowi Hordyńskiemu, sierocie po nauczycielu, przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek na wychowanie a to od chwili ukończenia przez petenta 20. roku życia t. j. od 15. września 1904 aż do końca roku szkolnego 1906/1907 t. j. do ukończenia przez petenta studyów uniwersyteckich w stosunku po 125 K rocznie.

6. Romanowi Teodorowi dw. im. Kulczykiemu, sierocie po nauczycielu, przyznaje Sejm w drodze łaski jednorazowy zasiłek w kwocie 150 K;

7. Nad petycyami: Maryi Chrzanowskiej i Karoliny Kranickiej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Wnioski Komisji odnoszące się do petycji: Julii Leszczyńskiej, Eufrozyny Fedusiewiczowej, Leopoldyny Polowej, Jana Juškowa, Jana Filipowicza, Piotra Słapy, Amalii Mściwujewskiej, Anny Bednarskiej i Aleksandry Pragłowskiej są odmienne od wniosków Wydziału krajowego.

Wydział krajowy wnosi, aby Julii Leszczyńskiej i Eufrozynie Fedusiewiczowej przyznać zaopatrzenie wdowie i dodatek dla dzieci, z zastrzeżeniem potrącenia odprawy przyznanej petentkom i ich dzieciom.

Z uwagi, że petentki są w wielkiej nędzy, że potrącenie pobranej odprawy uczyniłoby łaskę Sejmu na dwa lata iluzoryczną, Komisya szkolna zgodnie z Radą szkolną krajową wnosi:

Julii Leszczyńskiej, wdowie po nauczycielu, przyznaje Sejm w drodze łaski zaopatrzenie wdowie w kwocie 300 K rocznie i dodatek dla dwojga małoletnich dzieci Piotra i Klementyny w kwocie 150 K rocznie aż do czasu osiągnięcia przez każde dziecko 20. roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia, począwszy od 1. stycznia 1906.

Eufrozynie Fedusiewiczowej, wdowie po nauczycielu, przyznaje Sejm w drodze łaski zaopatrzenie wdowie i dodatek dla dwojga małoletnich dzieci Sofroniusza Józefa dw. im. i Olgi w tej wysokości, jak gdyby zmarły jej mąż był wysłużył lat 10, a to począwszy od 1. stycznia 1906.

Dla Leopoldyny Polowej wnosi Wydział krajowy przyznanie zasiłku jednorazowego w kwocie 200 K.

Komisya szkolna natomiast, ze względu na podeszły wiek petentki, która liczy 76 lat, nie chcąc dopuścić, aby nauczycielka przeniesiona w stan spoczynku przy końcu życia utrzymywała się z jałmużny, wnosi zgodnie z c. k. Radą szkolną krajową:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Leopoldynie Polowej, emerytowanej nauczycielce, przyznaje Sejm w drodze łaski stałe zaopatrzenie wdowie w kwocie 200 K od 1. stycznia 1906.

Janowi Juškowowi wnosi Wydział krajowy przyznanie jednorazowego zasiłku w kwocie 200 K.

Komisya szkolna wnosi, ze względu, że petent przez 28 lat służył przy szkołach konsystorskich, a następnie od roku 1898 zarabiał na utrzymanie prywatnem, gromadnem nauczaniem dzieci w gminach, w których nie było szkoły, dopóki mu sił

do pracy starczyło, ze względu, że licząc obecnie 72 lat, pracować dalej nie może, zgodnie z opinią Rady szkolnej krajowej:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Janowi Juśkowowi, byłemu nauczycielowi, przyznaje Sejm stałe zaopatrzenie w kwocie 240 K rocznie, począwszy od 1. stycznia 1906.

Wydział krajowy wnosi: nad petycyami Jana Filipowicza, Piotra Słapy, Amalii Mściwujewskiej, Anny Bednarskiej i Aleksandry Pragłowskiej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Natomiast Komisya szkolna zgodnie z Radą szkolną krajową wnosi:

Janowi Filipowiczowi zalicza Sejm w drodze łaski do wymiaru emerytury lata od 1. stycznia 1896.

Piotrowi Słapie zalicza Sejm w drodze łaski do wymiaru emerytury lata od 1. września 1891.

Amalii Mściwujewskiej zalicza Sejm w drodze łaski do wymiaru emerytury z lat 15 niepoliczalnych do emerytury lat 7.

Annie Bednarskiej przyznaje Sejm w drodze łaski stałe zaopatrzenie wdowie w kwocie 250 K i dodatek dla syna aż do osiągnięcia 20. roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia w kwocie 100 K od 1. stycznia 1906.

Petycę Aleksandry Pragłowskiej, sieroty po nauczycielu, odstępuje się Komisji budżetowej z wnioskiem, wyznaczenia jej stałego zaopatrzenia w kwocie 160 K.

Przewodniczący:
Czartoryski.

Sprawozdawca:
Tomaszewski.

